

APROXIMAREA LOCALA “BUNA” IN MEF

GHEORGHE DOBOȘ

ABSTRACT. Ne propunem o aproximare locala a unei probleme la limita de tip eliptic care in functie de semnificatia fizica necesita calculul local al solutiei sau al gradientului in cadrul MEF.

Teorema 1. Fie H un spatiu Hilbert real, $a(u, v)$, $b(u, v)$ doua produse scalare cu norme echivalente. Atunci exista $B : H \rightarrow H$ liniar si continuu astfel incat $a(u, Bv) = b(u, v)$, pentru orice $u, v \in H$.

Demonstratie : Existenta, liniaritatea rezulta din Teorema lui Riesz.
 Continuitatea : $a(Bu, Bu) = b(u, Bu) \leq \|u\|_b \|Bu\|_b \leq K^2 \|u\|_a \|Bu\|_a$

$$\begin{aligned} \|Bu\|_a^2 &\leq K^2 \|u\|_a \|Bu\|_a \\ \|Bu\|_a &\leq K^2 \|u\|_a \end{aligned}$$

(unde K constanta de echivalenta a normelor) rezulta B continua ;

Teorema 2. Daca $u^* \in H$; V_h subspatiu inchis de aproximare si $BV_h = V_h$ atunci proiectia lui u^* pe V_h in $\|\cdot\|_a$, $\|\cdot\|_b$ coincide.

Demonstratie :

$$\begin{aligned} a(u^* - u_h, Bv_h) &= b(u^* - u_h, v_h) \quad \text{pentru orice } v_h \in V_h \\ (u^* - u_h) &\perp_a \text{ pe } V_h \\ (u^* - u_h) &\perp_b \text{ pe } V_h \end{aligned}$$

rezulta u_h element de cea mai buna aproximare a lui u^* in $\|\cdot\|_a$, $\|\cdot\|_b$ prin elementele lui V_h .

Aplicatie : Daca u^* este solutie a problemei $a(u, v) = f(v)$ pentru orice $v \in H$ (f liniara si continua pe H) atunci u^* este solutie a problemei $b(u, v) = f(Bv)$ pentru orice $v \in H$.

Rezulta $\min_{v_h \in V_h} b(u^* - v_h, u^* - v_h)$ este solutie a problemei $b(u_h, v_h) = f(Bv_h)$.

Avem in vedere $b(u, v)$ de forma $a_K(u, v) = a(u, v) + Kc(u, v)$; $K > 0$ unde $c(u, v)$ biliniara, simetrica, semipozitiva pe H , majorata de $a^2 \|\cdot\|_a$, unde $\|\cdot\|_{a_K}$ si $\|\cdot\|_a$ sunt echivalente.

Sa mai observam ca proiectia unui $u^* \in H$ pe un subspatiu in $\|\cdot\|_a$ si in $K \|\cdot\|_a$, ($K > 0$) coincide.

Teorema 3. V_h subspatiu inchis in H , $u^* \in H$, u_h^c una din proiectiile lui u^* pe V_h in $\|\cdot\|_{a_K}$, atunci pentru orice $\varepsilon > 0$, exista K_ε astfel incat $K > K_\varepsilon$ si

$$c(u^* - u_h^k, u^* - u_h^k) \leq \varepsilon + c(u^* - u_h^c, u^* - u_h^c)$$

Demonstratie :

$$\begin{aligned} c(u^* - u_h^c, u^* - u_h^c) &\leq \varepsilon + c(u^* - u_h^k, u^* - u_h^k) \leq \\ &\leq \frac{a(u^* - u_h^k, u^* - u_h^k)}{k} + c(u^* - u_h^k, u^* - u_h^k) \leq \\ &\leq \frac{a(u^* - u_h^k, u^* - u_h^c)}{k} + c(u^* - u_h^c, u^* - u_h^c) \end{aligned}$$

de unde rezulta afirmatia.

Comentariu :

Desigur proiectia unui element pe un subspatiu depinde si de subspatiu si de norma de proiectie. In acelasi timp proiectia produce o pierdere de informatie ce trebuie facuta cat mai mica pe directia de interes. In acest sens $c(u, v)$ ar trebui sa genereze local o norma in care doresc sa apreciez eroarea.

Consideram o problema de aproximare cu elemente finite pe un domeniu $D \subset \Omega$. Fie V_H si V_h doua subspatii de aproximare de element finit cu $V_H \subset V_h$ si $V_H/D = V_h/D$

in sensul ca pentru orice $v \in V_h$ exista $v_1 \in V_H$ astfel incat $V_h/D = V_1/D$ (restrictiile coincid pe D).

Presupunem ca u_H^c si u_h^c coincide (pentru un u^* dat) atunci

$$\begin{aligned} c(u^* - u_h^c, u^* - u_h^{ck}) &= c(u^* - u_H^c, u^* - u_H^c) \leq \\ &= b(u^* - u_H^k, u^* - u_H^k) \leq \\ &= c(u^* - u_H^k, u^* - u_H^k) + \frac{a(u^* - u_H^k, u^* - u_H^k)}{k} \\ &\leq b(u^* - u_H^c, u^* - u_H^c) + \frac{a(u^* - u_H^c, u^* - u_H^c)}{k} \end{aligned}$$

adica pentru k suficient de mare proiectiile in $\|\cdot\|_{a_k}$ pe V_H si V_h pot deveni suficient de apropiate de u_h^c pe care il dorim.

REFERENCES

- [1] P. Ciarlet, *Numerical Analysis of the finite element method*, ed. Université Montréal, 1976.
- [2] G. Duvaut, *Mécanique des milieux continus*, Masson, Paris, 1990.
- [3] J.L. Lions, *Quelques méthodes de résolution des problèmes aux limites non linéaires*, Ed Dunod, Gauthier-Villars, Paris, 1969.
- [4] S. Sburlan, D. Pascali, *Nonlinear Mappings of Monotone Type*, Ed. Acad. Rom.- Sijhoff & Noordhoff Int. Publ., 1978.

OVIDIUS UNIVERSITY CONSTANȚA,
BD. MAMAIA NR.124, CONSTANȚA, ROMANIA